

Steltloper-telling op Simonszand

Marc Smits

FOTO: MARC SMITS

Tellen tegen de wind in

Op uitnodiging van Vasco en Fons uit Utrecht mocht een bevoorrecht groepje van de Vogelwerkgroep Amsterdam mee met een van hun SOVON-tellingen op Simonszand. Op een regenachtige en bijna stormachtige vrijdagavond gingen wij in de haven van Noordpolderzijl aan boord van de boot de "Noordster".

Zoals bekend wordt het leven op de Waddenzee niet bepaald door licht en donker, maar door de getijden: alleen tijdens de vloed is het mogelijk de haven in of uit te varen. Henk, de schipper, loodste ons de haven uit en voer vervolgens op de sterren over de enigszins wilde en uitgestrekte Waddenzee (het was inmiddels opgeklaard en een sterrenhemel openbaarde zich zoals ik nog nooit heb gezien).

Na de eerste sterke verhalen en idem drank, gingen wij vlak bij Simonszand voor anker en sliepen heerlijk op de licht deinende boot.

De volgende ochtend ontwaakten wij met een waterig zonnetje net boven de horizon van een inmiddels kalme zee. Het beloofde een fantastische dag te worden en om ons heen zagen en hoorden we meteen al grote groepen Eideerenden, Wulpen en Scholeksters. We werden afgezet op Simonszand. Omdat de vloed wat hoger zou worden dan normaal, zou dit gedeelte van de zandplaat volledig onder water komen te staan. Derhalve maakten wij een ontspannende ochtendwandeling tussen de Bonte en Drieteenstrandlopers naar het iets hoger gelegen Simonsrif. Gelukkig droeg iedereen een waadpak of iets dergelijks, zodat we allemaal de geul tussen Simonsrif en Simonszand droog overkwamen.

Terwijl we op de vloed aan het wachten waren voor de telling konden we nog mooi een Slechtvalk op het wad observeren en deden sommigen een poging de steltlopers en Dwergsterns om ons heen op de analoge of digitale plaat te krijgen. Het aantal Scholeksters, Bergeenden, Bonte Strandlopers, Drieteenstrandlopers en Wulpen was enorm, maar we zagen ook Zilverplevieren, Kanoeten, Steenlopers,

Rosse Grutto's, Kluten, Bontbekplevieren, Visdieven, Kleine Mantelmeeuwen, Stormmeeuwen en nog veel meer. De vloed kwam snel op en de vogels werden gedwongen steeds dichterbij elkaar en dichterbij ons te komen. Om de enorme groepen vogels zoveel mogelijk ruimte te geven, stonden ook wij in een vergelijkbare opstelling zo dicht mogelijk op elkaar.

Het moment waarop de vloed zijn hoogste punt bereikte, was een unieke ervaring die ik niet snel zal vergeten. De telling vond plaats, terwijl ik intens genietend alles om mij heen observeerde (maar dus vergat te tellen). Even snel als de vloed gekomen was, trok het water zich weer terug en was dit prachtige moment helaas voorbij.

Het zou nog enkele uurtjes duren voordat Henk ons met de boot weer op zou komen halen, maar deze wachttijd werd nuttig besteed met een rondje over het wad. Behalve vogels werden ook regelmatig zeehonden gespot. Minder leuk was de vondst van een totaal uitgeputte vogel die zich zo van het wad liet rapen. De keerzijde was dat wij allen de unieke kans kregen om een Noordse Stormvogel van dichtbij te observeren en ook eens die aparte neusbuisjes te kunnen bekijken. René merkte op dat het asymmetrisch ruipatroon er helaas op duidde dat het beest al langere tijd verzwakt was en waarschijnlijk weinig kans op overleven had.

Inmiddels waren we allemaal aardig verzadigd na een dag met zoveel nieuwe indrukken en begaven wij ons gestaag weer in de richting van de boot die we al in de verte zagen liggen. Eenmaal aan boord moesten we een flinke zak piepers schillen en bereidde Martin een lekkere en voedzame stampot. Het dessert met verrassingsingrediënt was zeer de moeite waard en na nog een enkel glaasje zochten we al vroeg onze slaapzakken op. 's Nachts voer Henk ons terug naar de haven alwaar we de volgende ochtend een groepje Krombekstrandlopers naast de boot ontdekten.

De reis terug naar huis via de idyllische Punt van Reide-Breebaartpolder en het druk bezochte Oranje-Diependal leverde als toetje nog een aantal leuke soorten op, waaronder Zwarte Ruiters, een Kleine Zilverreiger en een Paapje.

Al met al kijk ik terug op een zeer geslaagd weekend en hoop ik in de toekomst nog vaker mee te mogen naar de tellingen op Simonszand. Daarbij beloof ik een volgende keer wat beter mijn best te doen om ook daadwerkelijk mee te tellen.

FOTO: MARC SMITS

*Noordse Stormvogel op Simonszand,
15 september 2007*